

ԳԼՈՒԹ Բ.

ՏՆՏԵՍԱԳԻՏԱԿԱՆ ԶԱՆԱԶԱՆ ԳՐՈՐՑՆԵՐԸ

նուազ օժտուած ըլլալով, մեզմէ բոլորովին տարբեր կեանք մը կը վայելէ:

Ուրիմն կը մնայ հաստատել թէ կեանքը իր գանազան տեսակաց մէջ գոյու թիւն ունի:

Հետեաբար հարկ է կեանքի գոյութիւնը՝ երկու ծագումներովը ընդունիլ, կամ տարրի մը զօրոքեամբ և կամ իբր բնական պատճառներու արգասիք մը:

Եթէ առաջինը ընդունինք, կեանքի գոյութիւնն ալ պէտք ենք ընդունիլ, քանի որ հակասութիւն մը պիտի ըլլար երկ մտածեիք թէ Արարիչը բնակավայր մ'է ստեղծող՝ առանց զայն բնակեցնելու:

Իսկ եթէ կեանքը իբր բնական պատճառներու արգասիք մ'ընդունինք, պէտք ենք մտածել թէ ի՞նչպէս միևնույն պտուածաները՝ միևնույն արգասիքը չեն ունենար նրատի մէջ. (քանի որ վերը ըսինք թէ հրատ ալ՝ աշխարհիս ունեցած երևոյթներէն մեծ մասը ունի). հետեաբար այս պարագային մէջ ալ կեանքը կրնանք ընդունիլ, միայն թէ կեանք մը՝ որ սեղւոյն պարագաներուն համեմատ, մերիւնէն շատ տարբեր պէտք է ըլլայ:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՓԵՍՅՅԱՆ

Վ ԵՆՏԻԿ Ա. Մ. ՌԻԿ. ՎՐԺԹԻ.

Զըզպուած ախտը՝ անսահման աճում կ'ունենայ:

Չափաւորութիւնը՝ մէտաքտէ թել մ'է՝ որ առաքինութեան իրաքանչիւր գոհանները իբրտու կը միացընէ. (Բէնն):

Գիտութիւնը օգտակար է, առաքինութիւնը՝ հարկաւոր:

Կորասիրութիւնը՝ (la mode) երիտասարդութեան այս կուռքը՝ ունայնութեանց մէջ ամենակործանաբարն է:

Աւելորդպայտութիւնը չափազանց և անմիտ երկիւղ մ'է, ծնունդ տգիտութեան:

Աւելի դիւրին է քանզել՝ քան շինել:

Ամենուն վրայ սէր պէտք է ունենալ, բայց պէտք չէ ամենուն հետ ընտանի ըլլալ:

Գրողները՝ իրենց նետուած մերտսին տեսակետովը:

Գիտութեան լեզուաւ մերտս կը կոչուի այն ճանապարհը, այն ուղին որուն պէտք է հետևիլ ճշմարտութեան հասնելու համար:

Մերտսը գլխաւորաբար երկուքի կը բաժնուի՝ արտածական մէթոտ (methode deductive) և մակոծական մէթոտ (methode inductive):

Արտածական մէթոտը այն է որ կ'ընդգրկէ իբր անվիճելի ընդունուած ընդհանուր ծանօթութիւններ՝ առոնցմէ հետեցնելու համար առաջադրութիւններու անսահման շարք մը, տրամաբանական պատճառաբանութեամբ: Երկրպագիութիւնը ամենէն փայլուն օրինակն է զոր կարելի է տալ իբր տիպար այն գիտութիւններուն որոնք կը գործածեն արտածական մերտսը:

Իսկ մակոծական մէթոտը այն է որ կը մեկնի դիտելով քանի մը մասնաւոր եղելութիւններ՝ երթալու հասնելու համար ընդհանուր առաջադրութիւններու. օրինակի համար, ամեն մարմիններուն իյնալու եղելարեւեկն ծանրորոյթեան օրեքիկ հասնելու համար:

Միշտ վէճն ու պայքարը պակաս եղած չ'են գիտնալու համար աս կէտը թէ այդ երկու մէթոտներէն ո՞ր ամենէն աւելի կը յարմարի տնտեսագիտութեան:

Սա ստույգ է որ քաղաքական տընտեսութիւնը արտածական մէթոտովը կազմուած է: Ապաքէն, կարի յոյժ ընդհանուր գիտորութիւններէ թեւադրուած մի քանի սկզբունքներու վրայ է որ դասական դպրոցին տընտեսագէտները կերտեցին յօրինեցին իրենց տնտեսական փառաւոր յիշատակարանը, սկզբունքներ ինչպէս, օրինակի համար, բազմամարդութիւն, եր-